

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion
Burduh Victor
Bejenaru Iurie

judecând, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Bîrcă Ludmila în numele lui Boicu Oleg, avocații Belousov Andrei și Mîrzîncu Aurelia în numele lui Cucer Vadim, avocatul Condurari Andrian în numele lui Cojocari Anatolii și inculpații Boicu Oleg și Cucer Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2019 în cauza penală privindu-i pe

CUCER Vadim **Xxxxxx**, născut la xx
xxxxxxx xxxx, originar și domiciliat în mun.
Xxxxxxxx, bd. Xxxxxx nr. x/x ap. xx;

BOICU Oleg **Xxxxxxx**, născut la xx
xxx xxxx, originar și domiciliat în mun.
Xxxxxxxx, bd. Xxxx nr. xx, ap. xx;

și

COJOCARI Anatolii **Xxxxxxxx**,
născut la xx xxxxxx xxxxx, originar și
domiciliat în mun. Xxxxxxxx, bd. Xxxxx nr.
xx/x, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.09.2013 – 08.10.2014;

Instanța de apel: 20.12.2014 – 17.02.2016;
20.09.2017 – 21.03.2019;

Instanța de recurs: 10.02.2017 – 30.05.2017;
23.07.2019 – 21.01.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08 octombrie 2014, Cucer Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, la 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 08 octombrie 2014, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 05 februarie 2013 până la 08 octombrie 2014.

Boicu Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (3), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, la 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial a pedepselor aplicate, inclusiv prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 08 octombrie 2014, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 15 iulie 2013 până la 08 octombrie 2014.

Cojocari Anatolii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. **42 alin. (2)**, 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, la 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 08 octombrie 2014, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 30 ianuarie 2013 până la 08 octombrie 2014.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că în perioada lunii decembrie 2012 - ianuarie 2013, Cucer Vadim, *fiind în relații ostile cu cumnata sa, Xxxxx Xxx datorită faptului că aceasta, îi provoacă impedimente în relațiile și litigiile avute cu fratele său Xxxxx Xxx pe marginea partajării averii moștenite după decesul părinților săi și știind cu certitudine că ultimul este mereu susținut în acțiunile sale de către Xxxxx Xxx, a hotărât să organizeze omorul Xxxx Xxx pentru a o lichida ca obstacol în calea sa de obținere a veniturilor din averea comună a fraților pe care o folosea de unul singur.*

Pentru atingerea scopului propus, inculpatul Cucer Vadim, folosind mijloacele bănești obținute din arendarea imobilelor de care dispunea, i-a determinat la comiterea infracțiunii pe inculpatul Cojocari Anatolii și condamnatul Boicu Oleg, persoane neangajate în câmpul muncii care manifestau interes în obținerea de resurse financiare din activitate infracțională, propunând pentru omorul cet. Xxxxx Xxx o recompensă bănească.

Astfel, inculpatul Cucer Vadim, cunoscându-l pe inculpatul Boicu Oleg, ca persoană cu antecedente penale și știindu-l client al casei de amanet pe care o deținea în administrare, l-a determinat mai întâi pe acesta să participe la comiterea infracțiunii, determinându-l să mai racoleze câteva persoane care ar putea executa latura faptică a omorului.

Găsindu-l ca executor al omorului pe Cojocari Anatolii, care în schimbul unei remunerații bănești a acceptat să execute omorul, Cucer Vadim le-a furnizat

informații despre victimă, locul de aflare a ei, precum și modalitatea de comitere a infracțiunii.

Astfel, la data de 15 ianuarie 2013, conform unui plan bine determinat Boicu Oleg și Cojocari Anatolii au închiriat un mijloc de transport de model „BMW”, pentru a se asigura cu transport care să nu aparțină vreunui din coparticipanți și să nu provoace careva suspiciuni ulterioare comiterii faptei în scopul nestabilirii vreunei legături dintre automobilul folosit ca mijloc și coparticipanți, apoi în scopul deghizării l-au înarmat pe Cojocari Anatolii cu cagulă, mănuși și un cuțit și s-au deplasat împreună la str. Trandafirilor 3, mun. Chișinău, în preajma căminului nr. 2 al Colegiului Cooperatist din Moldova, unde știau că urmează să treacă partea vătămată Xxxxx Xxx cu copilul, spre grădinița de copii.

Acolo, în jurul orelor 09:10, data de 15.01.2013, văzând-o pe cet. Xxxxx Xxx, Cojocari Anatolii s-a apropiat pe la spate și a atacat-o cu cuțitul, aplicându-i multiple lovituri în regiunea abdomenului, cauzându-i multiple plăgi tăiate înțepate, penetrante lezându-i grav organele vitale, și anume, lobul drept al ficatului și rinichiul drept, leziuni grave care prezintă pericol pentru viața și sănătatea persoanei.

După aplicarea loviturilor cu cuțitul Cojocari Anatolie a fugit și s-a urcat în mijlocul de transport, în care îl aștepta Boicu Oleg și împreună au plecat de la fața locului.

Din motive independente de voința făptuitorilor, decesul victimei Xxxxx Xxx nu a survenit, deoarece i-a fost acordată asistența medicală la timp.

În continuare, pentru a ascunde urmele infracțiunii, Cojocari Anatolie și Boicu Oleg, s-au apropiat de lucrătoarele lombardului administrat de inculpatul Cucer Vadim și au primit de la ele un plic cu banii lăsați ca recompensă de către acesta, după care au spălat mijlocul de transport și l-au restituit proprietarului.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către avocatul Cerga Mihail în numele inculpatului Cojocari Anatolii, de inculpatul Cucer Vadim, de avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Cucer Vadim, de inculpatul Boicu Oleg și de avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului Boicu Oleg.

3.1. Avocatul Cerga Mihail în numele inculpatului Cojocari Anatolii, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Cojocari Anatolii să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxx urmau a fi apreciate critic, deoarece inițial a indicat că, persoana care a agresat-o purta pe față mască, însă la

confruntare, dânsa insista că, anume Cojocari Anatolii este persoana care a înjunghiat-o, motivul fiind moștenirea disputată de cei doi frați Cucer, unul din ei fiind soțul părții vătămate;

- cu referire la declarațiile părții vătămate precum că, l-ar fi văzut pe Cojocari Anatolii făcându-i poze, apărarea indică faptul că, atunci când au fost făcute pozele Cojocari Anatolie se afla în detenție în Penitenciarul nr. 13, fiind învinuit de săvârșirea unei alte infracțiuni;

- nici unul din martorii audiați în instanța de judecată nu au recunoscut în Cojocari Anatolii persoana care a agresat-o pe partea vătămată și nici măcar nu au putut indica către acesta că ar fi putut semăna cu agresorul;

- nu au fost găsite careva urme de ale lui Cojocari Anatolii pe hainele părții vătămate sau pe arma cu care a fost înjunghiată aceasta;

- de asemenea, și declarațiile martorului XXXXXXXX XXXXX urmau a fi apreciate critic, deoarece el este persoana care a închiriat automobilul cu care se presupune că ar fi fost văzut în preajma locului atacului și căruia i s-ar fi schimbat numerele;

- apărarea a indicat și faptul că, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare interceptările telefonice între inculpatul Cojocari Anatolii și XXXXXXXX XXXXX, deoarece în ședința de judecată s-a stabilit că, ei se află în relații de rudenie, fiind concubini, și fiindu-i explicat dreptul de a nu da declarații, ea s-a folosit de acest drept;

- probe directe, adică convorbiri telefonice între cei trei condamnați sau probe scrise nu au fost prezentate în instanța de judecată.

3.2. Inculpatul Cucer Vadim a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie remisă cauza la o nouă examinare în instanța de fond, expunând următoarele motive:

- nu este nici o dovadă, nici o expertiză care să confirme participarea lui la comiterea infracțiunii care i se incriminează;

- lombardul care este situat pe bd. XXXXX xx/x este dotat cu înregistrare video, care păstrează înregistrările mai mult de o lună, însă organele de drept nu au luat în considerație și nu au prezentat instanței de judecată probele care îl îndreptățesc pe inculpat;

- nu s-a stabilit de ce au fost găsite două cuțite cu urme de sânge, pe când participant a fost stabilit doar unul pe care s-a depistat sângele care aparținea XXXX XXXX; din care motiv au fost patru lovituri, dar la scurtă trei lovituri din diferite părți; de unde s-au luat cuțitele dacă XXXXX XXX nici nu le-a văzut în mâinile făptuitorului. Astfel, există dubii privind comiterea acestor fapte și dacă în general au existat faptele respective, or, poate că XXXXX XXX, singură a hotărât să-și facă

aceste traume ca să-l învinovățească pe inculpat. La fel, nu s-a stabilit cine a făcut pozele și cum este posibil de stabilit cine este pe aceste imagini. Nu a fost anexată la dosar caracteristica pozitivă a inculpatului Cucer Vadim de la domiciliu și serviciu; de ce nu au fost luate oficial mostre de sânge și salivă de la participanții pe dosar pentru constatarea persoanei, cui îi aparține căciula găsită pe str. Testemițanu 29/1;

- declarațiile martorului XXXXXXXX XXXXX nu pot fi luate în considerație, deoarece el consumă substanțe narcotice și pentru o doză poate spune orice informație.

3.3. Avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Cucer Vadim a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Cucer Vadim să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat următoarele aspecte:

- făcându-se referire la ordonanța din 18.03.2013 prin care s-a solicitat ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice, demersul din 14.03.2013 privind autorizarea interceptării convorbirilor telefonice, încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18.03.2013, s-a invocat faptul că, autorizarea măsurilor în cauză au fost efectuate cu derogări de la normele legale, deoarece demersul acuzatorului de stat din 14.03.2013 a fost emis anterior ordonanței ofițerului de urmărire penală, ceea ce confirmă lipsa demersului acuzatorului între momentul înaintării solicitării organului de urmărire penală și emiterii încheierii judecătorești care sunt ambele din aceeași dată;

- cu referire la ordonanța din 18.03.2013, demersul acuzatorului de stat din 14.03.2013, încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20.03.2013 se invocă că, demersul acuzatorului este unul prematur, dar în același timp și unul confuz, deoarece el urma a fi emis ca rezultat al adoptării ordonanței din 18.03.2013, iar ulterior înaintat în instanță cu data de 18.03.2013;

- acuzarea de stat își bazează învinuirea, de facto, în cea mai mare parte pe declarațiile fostului bănuț XXXXXXXX XXXXX, care de fapt a fost cel mai activ participant la comiterea infracțiunii (a închiriat automobilul folosit la comiterea infracțiunii, ar fi ridicat bani cu destinația de recompensă pentru făptuitori), însă acesta ulterior a fost scos de sub urmărire penală;

- inculpatul Cucer Vadim este de fapt, victima deducțiilor indirecte ale acuzării care la inducerea în eroare realizată de fratele acuzatului XXXXX XXXX și soției acestuia, a reacționat activ, însă nu și rațional, ajungând la concluzii bazate pe presupuneri, fapt care implică aplicarea art. 8 alin. (3) Cod procedură penală;

- acuzarea leagă un șir de evenimente neplăcute care s-au întâmplat în familia părții vătămate (incendierea automobilului, tentativa de omor, partajul averii) cu

Cucer Vadim, care constituie un impediment pentru Xxxxx Xxx și soțul ei în calea dobândirii cotelor părți ce i-au revenit ultimului.

3.4. Inculpatul Boicu Oleg și Avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului Boicu Oleg au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Boicu Oleg să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- la insistența apărării de a asigura prezența unicului martor care face declarații contrare declarațiilor celorlalți martori, atât instanța de judecată, cât și acuzatorul de stat nu a asigurat prezența acestuia și nici nu a motivat imposibilitatea prezentării martorului în cadrul ședinței de judecată, deoarece la materialele cauzei penale, nu există nici o confirmare despre imposibilitatea prezentării martorului Xxxxxxx Xxxxx în ședința de judecată;

- nu sunt clare nici argumentele instanței de judecată, cu referire la art. 321 Cod de procedură penală, deoarece *inculpatul Boicu Oleg a insistat să fie prezent la ședința de judecată*, iar instanța de fond era obligată să ofere inculpatului dreptul la participarea acestuia la dezbaterile judiciare și ultimul cuvânt, fapt prin care consideră că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil;

- cu referire la declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxx, aceasta nu face nici o referire la Boicu Oleg, iar în asemenea circumstanțe nu pot fi apreciate de către instanță drept fapte ce confirmă vinovăția inculpatului Boicu Oleg;

- martorii Xxxxx Xxxx, Xxxxxxx Xxxxxxx, Xxxxxxx Xxxxxx, Xxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx, Xxxx Xxxxxx, Xxxx Xxxxx au susținut că nu-l cunosc pe Boicu Oleg;

- cu referire la declarațiile date de către martorul Xxxxxxx Xxxxxx, acesta clar a explicat instanței că, declarațiile date la urmărirea penală au fost făcute fiind în stare de ebrietate alcoolică, acestea fiind înscrise de ofițerul de urmărire penală și nu au fost citite de acesta, fapt care instanța de judecată urma să le dea o apreciere critică;

- declarațiile martorului Xxxxxxx Xxxxx au fost obținute contrar prevederilor art. 389 alin. (3) Cod procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Cucer Vadim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 **alin. (4)**, 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, ca tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, **cu**

rol de instigator; Boicu Oleg în baza art. 42 alin. (3), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, ca tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de organizator; Cojocari Anatolii în baza art. 42 alin. (2), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, ca tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de autor.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpații Cucer Vadim, Boicu Oleg, Cojocari Anatolii vina nu au recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate acestora este dovedită prin mijloace de probă acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de prima instanță și verificate în instanța de apel, ajungând la concluzia că probele în speța dată au fost apreciate sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, care și au fost puse la baza hotărârii de condamnare a inculpaților.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, declarațiile părții vătămate XXXXX Xxx coroborează cu declarațiile martorilor XXXXX XXXX, XXXXXXX XXXXXXX, XXXXXXX XXXXXXX, XXXX XXXXX, iar declarațiile acestora coroborează cu concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 262/D din 14.02.2013 prin care se atestă că, la XXXXX Xxx s-a constatat: plăgi tăiate înțepate, penetrante în cavitatea hemitoracelui drept și a abdomenului cu hemo-pneumotrax, lezarea diafragmei pe dreapta, lezarea organelor interne și anume lobul drept al ficatului și rinichiul drept, hemoperitoneum, hematom intrahepatic, leziuni care prezintă pericol pentru viața și sănătatea persoanei și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Totodată, instanța de apel a reținut că, din procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.05.2013, prin care au fost examinate hainele cet. XXXXX Xxx (ridicate prin procesul-verbal din 21.01.2013) s-a constatat că, pe scurta din balon de culoarea neagră și a bluzei sunt trei găuri în partea dreaptă în regiunea abdomenului.

Instanța de apel a specificat declarațiile martorului XXXXXXX XXXXX, considerându-le pertinente și concludente, deoarece coroborează cu probele administrate în speța dată.

Instanța de apel a constatat că, infracțiunea de tentativă la omor a fost comisă prin participatie, fiind constatat faptul, că inculpatul Cucer Vadim a avut rolul de instigator (ca urmare a relațiilor ostile dintre el și cumnata sa, XXXXX Xxx, din cauza că, dânsa îi provoacă impedimente în relațiile și litigiile avute cu fratele său XXXXX XXXX a organizat omorul cet. XXXXX Xxx, fapt care *i-a determinat pe Boicu Oleg și Cojocari Anatolii la comiterea infracțiunii*, propunând pentru omorul lui XXXXX Xxx o recompensă bănească); inculpatul Boicu Oleg a avut rolul de organizator (respectiv, dânsul a mai racolat o persoană, pe inculpatul Cojocari

Anatolii, pentru a executa latura faptică a omorului, iar pentru organizarea omorului, Boicu Oleg și Cojocari Anatolii au închiriat un mijloc de transport de model „BMW” pentru a se asigura cu transport care să nu aparțină nici unui dintre coparticipanți și să nu provoace careva suspiciuni, apoi în scopul deghizării l-au înarmat pe Cojocari Anatolii cu cagulă, mănuși și un cuțit și s-au deplasat pe str. Trandafirilor 3, mun. Chișinău, ulterior, pentru ascunderea urmelor infracțiunii, Cojocari Anatolii și Boicu Oleg s-au apropiat de lucrătoarele lombardului, administrat de inculpatul Cucer Vadim și au primit un plic cu bani lăsați ca recompensă de către Cucer Vadim); iar inculpatul Cojocari Anatolii a avut rolul de autor (dânsul a realizat latura faptică a omorului, și anume la data de 15.01.2013, la orele 09:10, văzând-o pe Xxxxx Xxx, inculpatul Cojocari Anatolii s-a apropiat pe la spate și a atacat-o cu cuțitul, aplicându-i multiple lovituri în regiunea abdomenului, cauzându-i multiple plăgi tăiate înțepate, penetrante, lezându-i grav organele vitale și anume lobul drept al ficatului și rinichiul drept, leziuni grave care prezintă pericol pentru viață și sănătatea persoanei).

În acest context, instanța de apel a notat că, deși nu toți inculpații Cucer Vadim, Boicu Oleg, Cojocari Anatolii au contribuit în aceeași măsură la producerea încercării de curmare a vieții cet. Xxxxx Xxx, semnificativ este faptul că, acțiunile simultane și succesive săvârșite de fiecare inculpat, potrivit rolului pe care l-au avut s-au completat reciproc și toate împreună au alcătuit activitatea unică, indivizibilă care a format activitatea de săvârșire a faptei.

Instanța de apel, analizând probele administrate la dosar a atestat un comportament evaziv al inculpaților în cursul judecării cauzei în instanța de fond, în special al inculpatului Cucer Vadim, care a expus o altă direcție a evenimentelor stabilite prin probe, al inculpatului Cojocari Anatolii, care a indicat atât organului de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești la intenția sa de a o speria pe partea vătămată, comunicată și martorului Xxxxxxx Xxxxx, versiune care corect a fost apreciată critic și nereținută de prima instanță, reieșind din modalitatea, mijloacele, locul și timpul de comitere, ce atestă o evidentă tentativă de omucidere, or, în condițiile contradictorii expuse de inculpați, instanța de apel nu a reținut versiunea inculpaților întru achitarea lor.

Instanța de apel a constatat că, motivele invocate de inculpatul Cojocari Anatolii ca modificare a declarațiilor date la faza urmăririi penale, menționând în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, că nu susține aceste declarații, deoarece Xxxxxxx Xxxxx i-a spus ce să declare, nu și-au găsit confirmarea, fapt pentru care au fost reținute declarațiile acestuia date la faza urmăririi penale, care parțial confirmă circumstanțele comiterii faptei.

În decizia sa, instanța de apel, notificând jurisprudența CtEDO (*Mihaies contra Franței (decizia din 25 mai 1998); Kattan contra României (21 ianuarie*

2014) a conchis că, soluția privind examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului Cucer Vadim nu lezează dreptul la un proces echitabil al acestuia, ținând cont și de faptul că, pe parcursul a mai mult de un an, instanța de apel în vederea respectării prevederilor art. 412 alin. (4) Cod procedură penală, a întreprins măsurile legale de a asigura prezența inculpatului Cucer Vadim pentru participare la ședințele de judecată, însă inculpatul a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, prin refuzul de a fi escortat la Curtea de Apel Chișinău sau prin refuzul de a se ridica din celula provizorie a Curții de Apel Chișinău în sala de ședință de judecată.

Tot în acest sens, cu referire la asigurarea dreptului la un proces echitabil, instanța de apel a abordat și argumentul avocatului Marcela Mariș expus în cererea de apel, potrivit căreia nu sunt clare argumentele instanței de fond cu referire la art. 321 Cod procedură penală, deoarece inculpatul Boicu Oleg a insistat să fie prezent la ședința de judecată, iar instanța de judecată era obligată să ofere inculpatului dreptului la participarea acestuia la dezbaterile judiciare și ultimul cuvânt, fapt prin care consideră că, i-au fost încălcate drepturile acestuia la un proces echitabil.

Cu referire la acest argument, instanța de apel a reținut că, cauza penală a parvenit spre examinare în instanța de fond la data de 13.09.2013 și pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată, au fost întreprinse toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Boicu Oleg la ședințele de judecată, fiind notat că, din aproximativ 19 ședințe de judecată, inculpatul a refuzat să se prezinte la 11 din ele, respectiv, la ședința de judecată din 24 septembrie 2014 a fost audiat inculpatul Boicu Oleg, la ședința de judecată din 02 octombrie 2014 partea apărării, inclusiv apărătorul inculpatului Boicu Oleg, avocatul Mariș Marcela a solicitat termen pentru pregătirea de dezbaterile judiciare, iar pentru ședințele de judecată ulterioare, inculpatul Boicu Oleg a refuzat să fie escortat la ședința de judecată, deși potrivit proceselor-verbale de refuz, inculpatul este apt de a participa la ședințele de judecată, iar ca urmare, instanța de apel consideră că, refuzul inculpatului Boicu Oleg îi este imputabilă acestuia, nefiind încălcat principiul contradictorialității și dreptul la un proces echitabil al inculpatului.

Astfel, instanța de apel a constatat că, inculpatul Boicu Oleg, precum și inculpații Cucer Vadim și Cojocari Anatolii au tergiversat examinarea cauzei penale, pe motive de sănătate neconfirmate de medicii Penitenciarului nr.13, fiind apți de a participa la ședințele de judecată, astfel, inculpatul Boicu Oleg, prin cererile sale a indicat că refuză să se prezinte la ședința de judecată, dar că nu renunță la dreptul său de a participa la susținerile verbale și fiind stabilit că, inculpatul a participat la judecarea cauzei, dar a refuzat să participe nemotivat, la ultima fază procesuală, intenționând tergiversarea cauzei penale, prin urmare, instanța de fond întemeiat a stabilit că, este posibilă finalizarea examinării cauzei

în lipsa inculpaților, luând în considerație și expunerea poziției de către inculpat în cadrul audierii, participarea acestuia în ședințele de judecată și asistenta juridică acordată de avocatul Marcela Mariț.

Astfel, prin refuzul repetat de a se prezenta la susținerile verbale s-a constatat că, din motive neîntemeiate, inculpatul Boicu Oleg a renunțat la dreptul de a participa la această fază a procesului, acestuia fiindu-i asigurate toate garanțiile procesuale, din care motive, soluția instanței de fond, nu a lezat dreptul inculpatului Boicu Oleg la un proces echitabil.

6. Hotărârea instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de inculpatul Boicu Oleg, de avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Cucer Vadim, de avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii și de inculpatul Cucer Vadim.

6.1. Inculpatul Boicu Oleg, invocând temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești de condamnare a sa, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, iar în cazul când instanța va constata că este în imposibilitate de a repara eroarea produsă să fie trimisă cauza la o nouă rejudecare în ordine de apel.

În susținerea solicitării sale a indicat următoarele argumente:

- circumstanțele expuse în rechizitoriu, nu și-au găsit confirmarea în cadrul instanței de fond cât și la examinarea în apel, însă în virtutea acestui fapt instanța de fond emite o condamnare care este menținută de instanța de apel;

- instanțele de fond nu au dat nici o apreciere argumentelor invocate în apărarea sa, fiind lipsit de dreptul prevăzut de norma procesual penală prin care urma să acorde întrebări martorilor acuzării, nu a asigurat prezența martorului esențial al acuzării, XXXXXXX XXXXX, iar la materialele cauzei nu există nici o confirmare despre imposibilitatea prezentării acestui martor;

- declarațiile oferite de martorul XXXXXXX XXXXX sunt obținute și puse la baza sentinței de condamnare contrar prevederilor art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, deși au fost efectuate erori de procedură, iar curtea de apel le-a confirmat, încercând să le dea un aspect legal;

- instanța eronat a ajuns la concluzia că „declarațiile martorului XXXXXXX XXXXX, depuse în cursul urmăririi penale sunt adevărate”, or, conform art. 94 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală: „în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești, datele care au fost obținute fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată”;

- deși instanța de fond a recunoscut drept pretinsă încălcare a drepturilor lui Boicu Oleg, faptul necitării martorului, instanța de apel urma să întreprindă toate

măsurile în vederea reparării prejudiciului dreptului condamnatului, care a solicitat în apel ca instanță de examinare a continuității cauzei în fond.

6.2. Avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Cucer Vadim, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului Cucer Vadim.

În susținerea solicitării sale a invocat următoarele argumente:

- prima instanță, contrar prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, a constatat și descris fapta criminală cu alte circumstanțe, decât cele menționate în rechizitoriu, în așa mod, manifestându-se doar în favoarea acuzării, a completat din oficiu învinuirea, adică și-a depășit atribuțiile acordate prin lege, iar instanța de apel a menținut aceste constatări;

- prima instanță nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, mai ales cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, în hotărâre nu a motivat care din probe administrate sunt admisibile și care nu, dar și motivele de ce a respins probele apărării, totodată, instanța s-a pronunțat evaziv și neclar asupra tuturor argumentelor apărării, astfel că soluția instanței nu conține o analiză întemeiată prin coroborare cu circumstanțele invocate de apărare și inculpat. Deci, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de condamnare în baza art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, nefiind prezente elementele infracțiunii incriminate;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 414 alin. (1), (5), (6) și 419 Cod de procedură penală, deoarece a repetat erorile de drept comise de către prima instanță și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, urmând să constate că prima instanță a depășit limitele învinuirii, a motivat soluția în mod divergent și nu s-a pronunțat asupra argumentelor apărării și inculpatului, însă instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe un șir de probe neverificate în ședința de judecată, care nu au fost consemnate în procesul-verbal;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, mai ales instanța urma să se pronunțe asupra argumentului din apelul inculpatului că nu a existat nici un motiv pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, în acest sens, instanța la fel a formulat răspunsuri neargumentate și concluzii evazive.

6.3. Avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de

procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale a indicat următoarele argumente:

- la adoptarea deciziei instanța de judecată nu a făcut o analiză detaliată și obiectivă a tuturor probelor pe cazul dat, dar s-a limitat la descrierea superficială și unilaterală a unor circumstanțe, iar sentința este bazată exclusiv pe presupuneri și concluzii ce contravin materialelor dosarului penal;

- hotărârile de condamnare în speță se bazează pe declarațiile martorului XXXXXXX XXXXX, or, acesta fiind audiat la faza urmăririi penale nu a fost audiat nici în ședința instanței de fond și nici în ședința instanței de apel, reiterând la acest capitol că în cadrul ședinței instanței de apel de către avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii a fost formulată o cerere privind audierea în mod obligatoriu a martorului XXXXXXX XXXXX, fiind susținută de către inculpatul Cojocari Anatolii, precum și de ceilalți participanți la proces, însă aceasta a fost respinsă în mod nemotivat de către instanța de apel;

- din decizia instanței de apel este evident faptul că principiul contradictorialității nu este respectat, deoarece instanța a analizat doar probele prezentate de procuror, iar divergențele între depozițiile martorilor nu au fost înlăturate, or, potrivit art. 8 alin. (3) și 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, și adoptă numai în condițiile în care în urma cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător;

- se evidențiază că dosarul penal s-a examinat unilateral fără a cerceta cazul sub toate aspectele și fără a verifica versiunea inculpatului, deoarece în conținutul materialelor dosarului penal, depozițiile atât a martorilor cât și a părții vătămate sunt contradictorii, nu este clar care faptă infracțională a săvârșit Cojocari Anatolii, în genere dacă a săvârșit careva faptă infracțională, cu atât mai mult că conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul stabilit de lege. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

6.4. Inculpatul Cucer Vadim, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 3), 4), 5), 6), 15) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești de condamnare a sa cu eliberarea de sub arest, indicând următoarele motive:

- la 12 ședințe de judecată nu au fost citați avocații săi, Ionaș Gheorghe, Carauș Cristina, Moloman Xxxxxx și Babără Marian, care s-au angajat să-i apere interesele în procesul dat și nu aveau dreptul de a înceta să-și apere clientul său și de a nu se prezenta în ședințele de judecată, ceea ce este o încălcare disciplinară și instanța de judecată trebuia să aplice față de avocați amendă, însă aceasta nu a fost îndeplinit;

- în cazul când avocatul nu are posibilitatea de a se prezenta în instanță trebuie să prezinte un alt avocat care îl va înlocui cu acordul clientului;

- avocatul Belousov A. nu a declarat apel și nu a primit acordul pentru prezentarea acestuia în procesul dat, iar avocatul Ropot nu a semnat în Penitenciarul nr.13 contractul de asistență juridică, cu toate că el (inculpatul) a insistat, menționând că avea mijloace financiare pentru achitarea contractului;

- instanțele de fond i-au încălcat drepturile prevăzute de art. 351 alin. (6), 358 alin. (3) Cod de procedură penală, *nu i-a fost înmănat rechizitoriul de către procuror și nu i s-a acordat termen pentru a face cunoștință cu materialele cauzei* (art. 293-296, 419 Cod de procedură penală), lipsindu-l de dreptul de a scrie obiecții (art. 296 alin. (6) Cod de procedură penală) și de a depune cereri și demersuri (art. 293 alin. (6) Cod de procedură penală);

- instanțele de judecată au încălcat prevederile art. 336 alin. (8) Cod de procedură penală, deoarece nu i s-au înmănat după fiecare ședință de judecată, copia procesului-verbal și copia de pe discul audio a ședințelor, cu toate că el a solicitat în permanență, lipsindu-l de dreptul de a face obiecții (art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală);

- de către instanțele de judecată a fost încălcat termenul rezonabil de examinare a cauzei date, fixând ședințele de judecată peste o lună, cu toate că cauzele în care sunt persoane arestate urmează să fie examinate în mod prioritar;

- au fost ignorate și prevederile art. 344 alin. (4), 351 alin. (3/1), 6 Cod de procedură penală), precum și art. 317 alin. (4), 358 alin. (2) Cod de procedură penală, nu i s-a adus la cunoștință de către instanța de judecată drepturile prevăzute de art. 66, în vigoare din 27.10.2012;

- instanțele de judecată nu au verificat probele prezentate de procuror, deoarece aceste probe, în opinia inculpatului sunt false și nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017 s-a dispus admiterea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Boicu Oleg, de avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Cucer Vadim Xxxxxx de

avocatul Ghertescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii și de inculpatul Cucer Vadim XXXXXX cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia instanței de recurs nefiind susceptibilă de atac.

9. Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiurilor din recursurile declarate, Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel a admis erorile prescrise de temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În acest sens, instanța de recurs a notat că instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe, considerând-o legală și întemeiată, reținând că, în speță corect au fost stabilite circumstanțele de fapt și de drept, iar în urma analizei obiective a cumulului de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect s-a ajuns la concluzia privind constatarea vinovăției inculpaților Cucer Vadim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 **alin. (4)**, 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, **cu rol de instigator**; Boicu Oleg în baza art. 42 alin. (3), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de organizator; Cojocari Anatolii în baza art. 42 alin. (2), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - tentativa de omor, premeditat la comandă, comis din interes material, de către mai multe persoane, cu rol de autor.

Totodată, instanța de recurs a reținut că deși în decizia contestată menționează că, vinovăția inculpaților este dovedită pe deplin prin mijloace de probă acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de prima instanță și verificate în instanța de apel, nu toate probele puse la baza deciziei au fost verificate de către instanță și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, s-a reținut că instanța de apel, ignorând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, punând la baza deciziei probe care nu au fost verificate în ședința instanței de apel, și anume:

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive - o pereche de pantaloni sportivi; o pereche de mănuși din materie; un fes din materie; un cuțit de bucătărie cu mânerul din lemn; un cuțit de bucătărie cu mânerul din plastic; o plăcuță cu numărul de înmatriculare XX XX XXX (f.d. 115, vol. I);

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.01.2013, prin care s-a ridicat contractul încheiat între ÎL „XXXXX XXXXXX” și cet. XXXXXXX XXXXXX și copia titularului pașaportului Boicu Oleg (f.d.200-201, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a documentului din 27.05.2013 (f.d. 205, vol. I);
- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.01.2013, prin care s-a ridicat un automobil de model „BMW 520I”, numărul de înmatriculare XX XX XXX (f.d. 207-208, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.01.2013 și planșa fotografică - a automobilului de model „BMW 520I”, cu numărul de înmatriculare XX XX XXX (f.d. 209, 210-212, vol. I);
- ordonanța de recunoaștere și anexare a obiectului din 31.01.2013 a automobilului de model „BMW 520I”, cu numărul de înmatriculare XX XX XXX (f.d. 213, vol. I);
- procesul-verbal de confruntare din 06.02.2013, între Xxxxxxx Xxxxx și Xxxxxxx Xxxxx, unde Xxxxxxx Xxxxx indică direct că, anume această persoană la 15.01.2013, se afla în lombardul situat pe bd. Xxxxx xx/x, mun. Chișinău, și anume ea i-a transmis acestuia un plic sigilat, după care l-a transmis lui Boicu Oleg (f. d. 48, vol. II);
- corp delict - biletul de amanet cu seria XX XXXXXX (f.d. 229, vol. III);
- procesul-verbal de examinare a documentului - biletul de amanet cu seria XX XXXXXX (f. d. 231, vol. III);
- ordonanța de recunoaștere și anexare ca corp delict - biletul de amanet cu seria XX XXXXXX (f.d.232, vol. III);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.05.2013, prin care au fost examinate: telefonul mobil de model „Nokia C9” fără nr. de IMEI și cartela SIM: *****xxxxxxxxxxxx; telefonul mobil de model „Nokia C2” cu nr. de IMEI: xxxxxxxxxxxxxxx; cartela SIM: xxxxxxxxxxxxxxx (f.d.234, vol. III);
- ordonanța de recunoaștere și anexare ca corp delict a telefonul mobil de model „Nokia C9” fără nr. de IMEI și cartela SIM: *****xxxxxxxxxxxx; telefonul mobil de model „Nokia C2” cu nr. de IMEI: xxxxxxxxxxxxxxx; cartela SIM: xxxxxxxxxxxxxxx (f.d.236, vol. III);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.05.2013 - a telefonului mobil de model „Samsung SGH 980” cu nr. de IMEI: xxxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxx și cartela SIM: xxxxxxxxxxxxxxx (f. d. 294, vol. III);
- CD-ul cu înregistrarea video a reconstituirii faptei din 23.05.2013 (f. d. 86, vol. IV).

În același context, instanța de recurs a reținut că instanța de apel, respingând fără careva motivare solicitarea apărării de audiere a martorului Xxxxxxx Xxxxx, a pus la baza deciziei sale declarațiile acestuia de la urmărirea penală fără a le da citirii și a le consemna în procesul - verbal al ședinței de judecată (f. d. 196, 207-210, vol. III).

De asemenea, instanța de recurs a remarcat și faptul, că instanța de apel a pus la baza deciziei sale declarațiile părții vătămate, a inculpaților și a martorilor XXXXXXXX XXXXXXXX Alexei (f.d. 27-28, vol. XI), XXXXXXXX XXXXXXXX (f.d. 26, vol. XI), XXXXXXXX XXXXXXXX (f.d. 30, vol. XI), XXXX XXXXXXXX (f.d. 31, vol. XI), XXXX XXXXXXXX (f.d. 37, vol. XI) depuse de către aceștia la examinarea cauzei în prima instanță, care însă nu au fost verificate și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel.

Totodată, instanța de recurs a atenționat că instanța de apel la judecarea cauzei urma să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală și în partea respectării prevederilor prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, care statuează că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

11. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpații Cucer Vadim, Boicu Oleg și Cojocari Anatolii, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

A notat instanța de apel că deși inculpații Cucer Vadim, Boicu Oleg și Cojocari Anatolii, nu recunosc vina în comiterea faptei incriminate, vina acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), (3), (4), 27,145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, coparticipație la tentativa de omor premeditat la comandă, comis din interes material de către mai multe persoane asupra cet. XXXXX XXX, **cu rol de instigator**, organizator și autor, se dovedește integral și prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele.

Instanța de apel a reținut ca fiind *justificată concluzia instanței de fond precum că ar fi greșită calificarea faptelor inculpaților Cucer Vadim și Boicu Oleg, învinuiți de comiterea infracțiunii consumate prevăzute de art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, și fiind corectă calificarea acțiunilor comise de inculpatul Cojocari Anatolii în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - tentativă de omor or, conform materialelor cauzei și probelor cercetate acțiunile lui Cucer Vadim urmează a fi calificare în baza art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, acțiunile lui Boicu Oleg în baza art. 42 alin. (3), 27,145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod Penal și acțiunile lui Cojocari Anatolii în baza art. 42 alin. (2), 27,145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal.*

La fel, instanța de apel a notat că instanța de fond corect a remarcat că neconsumarea infracțiunii și rămânerea acesteia la fază de tentativă se extinde asupra tuturor participanților la comiterea infracțiunii, deoarece conform art. 83 Cod Penal -organizatorul instigatorul și complicele la o infracțiune, prevăzută de legea penală, săvârșită cu intenție, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor, iar la stabilirea pedepsei se tine cont de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de prevederile art. 75.

Coroborând circumstanțele de fapt reținute în speță la prevederile legale a normelor procesual penale, instanța de apel a reținut ca fiind relevantă concluzia primei instanțe precum că în speță, *se atestă rolul de instigator al inculpatului Cucer Vadim* (comanditarul), rolul de organizator al inculpatului Boicu Oleg, și rolul de autor (executant) al inculpatului Cojocaru Anatolie.

Cu referire la alegațiile apelantului, avocatul Cerga Mihail în interesele inculpatului Cojocari Anatoliei, prin care se invocă în esență că nu ar fi fost demonstrat motivul atacului asupra părții vătămate Xxxxx Xxx, care se „pretinde că ar fi moștenirea dintre cei doi frați, Xxxxx Xxxx (soțul părții vătămate) și inculpatul Cucer Vadim, instanța de apel le-a respins ca nefondate, remarcând în acest sens că, la materialele cauzei sunt anexate copiile hotărârilor Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 13.12.2011 și 18.10.2012, privind judecarea pricinii civile la cererea lui Cucer Vadim împotriva lui Xxxxx Xxxx, privind recunoașterea dreptului de proprietate, *prin care se confirmă ostilitatea relațiilor dintre frații Xxxxx Xxxx și Cucer Vadim, circumstanțe ce au stat la baza comiterii infracțiunii de tentativă de omor și din care se atestă motivul săvârșirii faptei ilegale.*

Instanța de apel a reținut concluziile instanței de fond, reiterând că prin înscrisurile cercetate și analizate pe parcursul cercetării judecătorești, se confirmă declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxx și ale martorului Xxxxx Xxxx, cu privire la scopul instigatorului Cucer Vadim de comandare a omorului având motivul material acaparator, anume a averii comune succesoriale, rămase după decesul părinților fraților Cucer Vadim și Xxxxx Xxxx, prin mijlocul curmării vieții Xxxx Xxxx, care este soția fratelui său Xxxxx Xxxx, și care îl menținea să nu consume droguri și să nu cedeze în fața lui Cucer Vadim.

Vizavi de argumentul apelanților avocatul Cerga Mihail în interesele lui Cojocari Anatoliei, avocatul Mariș Marcela în interesele lui Boicu Oleg și inculpatului Boicu Oleg, precum că soluția instanței de fond se bazează doar pe declarațiile părții vătămate care inițial a menționat că persoana care a agresat-o purta mască pe față, iar la confruntare insista că anume Cojocari Anatolie este persoana care a înjunghiat-o, instanța de apel l-a respins ca fiind neîntemeiat și a reținut ca întemeiată în acest sens concluzia instanței de fond, precum că alegațiile sunt contrare probelor administrate și apreciate mai sus, deoarece, pe lângă

semnalmentele pe care le-a expus partea vătămată și identificarea executorului, participarea acestuia este confirmată prin probele cercetate și analizate, inclusiv parțial au fost confirmate la faza urmărire penală de inculpatul Cojocari Anatoliei, pe care instanța de fond le-a apreciat ca fiind veridice în partea inițială.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxx, care în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel și-a menținut declarațiile date la etapa urmăririi penale, în instanța de fond, reiterând semnalmentele după care a recunoscut că atacatorul cu mască este inculpatul Cojocari Anatoliei, declarații date sub jurământ, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pentru darea de declarații mincinoase, declarațiile respective coroborând cu celelalte probe.

Argumentul apelanților avocatul Cerga Mihail în interesele inculpatului Cojocari Anatoliei, avocatul Mariș Marcela în interesele lui Boicu Oleg și inculpatului Boicu Oleg, precum că declarațiile martorului Xxxxxxx Xxxxx urmează a fi apreciate critic, deoarece ultimul a fost scos de sub urmărire penală și recunoscut în calitate de martor, după care a dispărut, iar imposibilitatea asigurării prezenței acestuia de către acuzare nu a fost confirmată, instanța de fond neasigurând respectarea tuturor garanțiilor procesuale pentru a se lua în considerare aceste declarații așa cum martorul respectiv nu a fost audiat în ședință, instanța de apel nu le-a reținut, specificând în acest sens, că de procuror au fost emise repetat mandate de aducere forțată, au fost audiate rudele martorului Xxxxxxx Xxxxx și că polițiștii s-au deplasat repetat la diferite date la adresa de domiciliu a acestuia, iar alte posibilități procesuale de asigurare a prezenței acestuia care nu ar fi fost aplicate de instanță, nu au fost invocate de apărare, prin urmare, a reținut relevanța concluziilor date.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibile nici criticile apelantei, Mariș Marcela precum că declarațiile martorului Xxxxxxx Mihali, au fost obținute contrar prevederilor art. 389 alin. (3) Cod procedură penală, și pot fi puse la baza sentinței de condamnare doar în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că la urmărirea penală a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, însă în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a reiterat în acest sens, că instanța de fond suficient de detaliat a argumentat, inclusiv prin relevarea practicii CtEDO, stabilind că au fost respectate toate garanțiile procesuale pentru a se lua în considerare declarațiile martorului Xxxxxxx Xxxxx nu numai referitor la vinovăția inculpaților Cucer Vadim și Cojocari Anatolie, fără audierea martorului în ședință, dar și a vinovăției inculpatului Boicu Oleg, specificând totodată că martorul dat, a fost audiat nu numai de organul de urmărire penală, dar și în ședință

de judecată de către judecătorul de instrucție, instanță de judecată corespunzătoare unui tribunal în sensul statuat de art. 6 CEDO, iar declarațiile acestuia nu este unica probă ce dovedește vinovăția inculpaților, acestea coroborând cu ansamblul probelor administrate.

De asemenea, instanța de apel a reținut și reluat în aceeași ordine de idei și concluziile instanței de fond precum că în speță au existat garanții procedurale suficiente pentru a contrabalansa inconveniente cauzate de admiterea depozițiilor acestui martor, inculpații dispunând de toate garanțiile procesuale de a contrabalansa cele declarate de martorul XXXXXXX. În acest sens, se reține că inculpatul Boicu a solicitat audierea a 3 martori, care au dat declarații univoce, acestea fiind apreciate critic, or martorii XXXXXX XXXXX, XXXXXXX XXXXXXX și XXXXX XXXXXXX, propuși de inculpatul Boicu, au explicat univoc că martorul XXXXXXX, ar fi transmis aparatul de fotografiat ce conținea pozele efectuate de inculpatul Boicu în perioada precedentă comiterii infracțiunii în privința părții vătămate XXXXX XXX, la sfârșitul anului 2013, în ajunul anului nou 2014, perioadă în care toți inculpații se aflau în arest. Însă, instanța de apel a reținut că martorii nu au putut explica cum a fost posibilă o astfel de întâlnire spontană într-un loc anumit, întâlnire neprogramată, cu prezența celor trei martori din familii diferite și a martorului XXXXXXX, inculpatului Boicu și soției sale, în total a 6 persoane, aceste elemente demonstrând inadmisibilitatea depozițiilor acestora ca nefiind veridice, totodată fiind contrare probelor admisibile din dosar, fapt ce face inutilă analiza fiecărei depoziții în detaliu.

Cu referire la criticile invocate de avocatul Cerga Mihail în interesele lui Cojocari Anatolii, precum că acuzarea nu a putut proba legătura dintre cei trei condamnați, iar instanța de fond nu a făcut referire la acest fapt, instanța de apel le-a respins ca neplauzibile, indicând că legătura dintre inculpații Cucer și Boicu s-a stabilit prin informația descifrărilor telefonice, din care se atestă discuțiile numeroase în perioada anterioară comiterii infracțiunii și legătura între membrii coparticipanți la infracțiune, instanța de fond expunând detaliat și argumentat legătura dintre cei trei inculpați, inclusiv întemeindu-le și prin faptul că acțiunile inculpaților se confirmă și prin găsirea cuțitului în același loc cu numărul automobilului folosit de inculpați.

A respins instanța de apel ca fiind neplauzibile alegațiile avocatului Cerga Mihail în interesele inculpatului Cojocari Anatolii precum că, la baza sentinței nu pot fi puse interceptările telefonice dintre inculpatul Cojocari Anatolii și concubina sa XXXXXXX XXXXX, care s-a folosit de dreptul de a nu face declarații or, informația interceptărilor telefonice a fost obținută și administrată în conformitate cu prevederile legislației procesual penale, nefiind stabilite încălcări în acest sens.

Cu referire la alegația apelantului Cerga Mihail precum că declarațiile părții

vătămate precum că l-ar fi văzut pe Cojocari Anatolii făcându-i poze, menționând că la momentul când pozele au fost făcute, inculpatul se afla în detenție în Penitenciarul nr. 13, fiind învinuit de săvârșirea unei alte infracțiuni, instanța de apel a notat că instanța de fond a luat în considerare aceste circumstanțe și le-a apreciat ca fiind nepertinente, reiterând că motivul a fost anunțat și probat, la fel și legătura dintre inculpați, aflarea în detenție a inculpatului *Boicu* la data de 24.12.2012, perioadă când s-au efectuat pozele, nefiind probată, așa cum acesta a fost condamnat în lipsă în luna martie 2013.

Vizavi de argumentele avocatului Mariș Marcela în interesele inculpatului Boicu Oleg, precum că *inculpatul Boicu Oleg a insistat să fie prezent la ședința de judecată, iar instanța de fond era obligată să-i asigure acestuia exercitarea dreptului de a participa la dezbaterile judiciare și ultimul cuvânt, iar prin dispunerea examinării în lipsă, ar fi fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil*, instanța de apel a reținut că își însușește concluziile primei instanțe în acest sens și anume că *neparticiparea inculpatului Boicu Oleg la audierea martorului X. Xxxxxxx la judecătorul de instrucție s-a admis din motive imputabile inculpatului anunțat în căutare, însă întreprinderea tuturor măsurilor de asigurare a prezenței acestuia în ședință de acuzare cu probarea acestora, nu exclude dreptul inculpatului Boicu și avocatului său de a da întrebări și participa la audiere*. La fel, instanța de apel a indicat că încălcarea procesuală respectivă nu determină nevinovăția inculpatului Boicu Oleg, coparticiparea acestuia la comiterea infracțiunii fiind dovedită și fără a lua în considerare declarațiile martorului Xxxxxxx Xxxxxx, pe fiecare segment al coparticipării. Mai mult ca atât, instanța de fond, prin prisma art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, a concluzionat asupra reducerii pedepsei inculpatului Boicu Oleg, drept recompensă pentru încălcarea respectivă, împrejurări care exclud indicii de încălcare a prevederilor art. 6 CEDO.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate și alegațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției, indicând în acest sens că instanța de fond a stabilit coparticiparea inculpaților, a determinat corect rolul fiecăruia și în special a lui Boicu Oleg ca organizator, ținând cont de informația descifrărilor telefonice, din care s-a atestat un număr destul de mare de apeluri care nu coincid cu explicațiile inculpatului Boicu Oleg că ar fi sunat la numărul de telefon din reclama lombardului, acesta adevărindu-se ca fiind numărul de telefon de serviciu al inculpatului Cucer Vadim, însă aceste argumente, au fost apreciate ca o tactică de apărare, care este combătută prin nejustificarea motivului de a suna pe numărul de telefon respectiv, fiind înregistrate 15 apeluri în ambele sensuri doar între Cucer Vadim și Boicu Oleg, și care coroborate cu ansamblul materialului probator răstoarnă ferm prezumția de nevinovăție a inculpaților și în special a inculpatului

Boicu Oleg.

Cu referire la argumentul apelantului Boicu Oleg, precum că procurorul nu ar fi stabilit în privința sa, pretinsa stare de recidivă invocată în susținerile verbale, instanța de apel a reținut că instanța de fond a ținut cont de circumstanțele date și corect a relevat, că condamnarea lui Boicu Oleg, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2013 în baza art. 287 alin. (3) și 151 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei de 6 ani închisoare, care este ulterioară comiterii prezentei fapte, nu atestă stare de recidivă, ci aplicarea art. 84 alin. (4) Cod de procedură penală, referitoare la concursul de infracțiuni.

Cu referire la alegațiile invocate de avocatul Ropot Veaceslav în interesele inculpatului Cucer Vadim, precum că ordonanța din 18.03.2013 prin care s-a solicitat ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice, demersul procurorului din 14.03.2013 privind autorizarea interceptării convorbirilor telefonice între bănuți (la acel moment), încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18.03.2013, prin care a fost autorizate măsurile cerute de acuzator ar fi fost efectuată cu derogări de la normele legale, deoarece demersului acuzatorului din 14.03.2013 a fost emis anterior ordonanței ofițerului de urmărire penală, cea ce confirmă lipsa demersului acuzatorului între momentul înaintării solicitării Organului de Urmărire Penală și emiterii încheierii judecătorești, ambele fiind din aceeași dată, instanța de apel a notat că demersul procurorului datează cu 14 martie 2013, nefiind exclusă eroarea mecanică a procurorului, deoarece pe lângă faptul că atât demersul ofițerului Luchian Gheorghe cât și încheierea Judecătorului de instrucție Damaschin Constantin datează cu 18.03.2013, în același context înscriindu-se și raportul ofițerului IP Botanica, Bețco Radu, care a solicitat intervenirea pentru autorizare a descifrărilor de pe numerele respective, datează cu o dată la fel anterioară a demersului procurorului, anume 15.03.2013, concluzionând în același timp că o chestiune mecanică nu poate atrage nulitatea unui act legitim în fond, aspectul fiind formal.

Vizavi de argumentul apelantului avocatul Ropot Veaceslav în interesele inculpatului Cucer Vadim, precum că Xxxxxxx Xxxxx a fost cel mai activ participant la comiterea infracțiunii, el fiind cel care a închiriat automobilul folosit la comiterea infracțiunii, ar fi ridicat banii cu destinația de recompensă pentru făptuitori, însă lui i-a fost schimbată calitatea procesuală din bănuț în martor, instanța de apel a notat că nu este abilitarea legală a instanței de judecată de a se expune asupra acțiunilor acuzării, și în cazul necesar urmau a fi contestate în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, deoarece instanța se expune în limitele învinuirii și doar în privința persoanelor trimise în judecată, în conformitate cu art. 325 Cod de procedură penală.

Argumentele avocatului Ropot Veaceslav în interesele inculpatului Cucer

Vadim precum că, acuzarea leagă un șir de evenimente neplăcute care s-au întâmplat în familia părții vătămate (incendierea automobilului, tentativa de omor, partajul averii succesoriale între frați) cu inculpatul, care constituie un impediment pentru partea vătămată și soțul ei în calea dobândirii cotelor părți ce i-au revenit ultimului, au fost respinse de către instanța de apel ca fiind contrare probelor administrate și reținute la adoptarea soluției în urma cercetării judecătorești a prezentei cauze.

Alegațiile apelantului inculpatul Cucer Vadim că instanța de fond nu ar fi efectuat o examinare corectă a circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, specificând că nici o probă, martor, concluzie de expertiză sau probă materială nu indică la participarea sa personală, cu atât mai mult la coparticiparea în cauza dată, iar declarațiile martorului XXXXXXXX XXXXX urmau a fi apreciate critic, deoarece acesta este consumator de droguri, instanța de apel le-a apreciat ca fiind declarative și impertinente.

Raportat la criticile inculpatului Cucer Vadim referitor la efectuarea/neefectuarea unor anumite acțiuni procesuale în cadrul anchetei penale, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond și anume, de ce XXXXX XXX a declarat că a avut 4 lovituri de cuțit, iar în lucrurile ei s-au depistat doar trei găuri din părți diferite - important este faptul lovirii cu cuțitul, circumstanțele și localizarea acestora, și efectele produse, și nu numărul de lovituri, or inculpatul nu a fost lipsit de dreptul de a adresa întrebarea de concretizare părții vătămate, sau de a solicita audierea expertului, drepturi pe care nu le-a exercitat; referitor la apelurile telefonice efectuate de la tel. 069470000 și mențiunea precum că numărul enunțat este accesibil tuturor, fiind telefon de lucru a lombardului, expus pe reclamele și cărțile de vizită a lombardului, la fel s-a stabilit irelevanța acestor mențiuni, în contextul în care din analiza probelor cercetate, rezultă 15 apeluri atât de intrare cât și de ieșire de la numerele celor doi inculpați, fiind stabilit cu certitudine numărul inculpatului Cucer Vadim, acesta neinvocând și neindicând argumente plauzibile ce ar confirma extinderea numărului acestuia la un acces al altor persoane, la fel nefiind indicat de inculpatul Boicu Oleg că ar fi purtat convorbiri cu alte persoane.

Totodată, instanța de apel a reținut concluzia instanței de fond care a notat asupra atitudinii și comportamentului evaziv a inculpaților, în special a inculpatului Cucer Vadim, care au avut tendința de a expune o altă direcție a evenimentelor stabilite prin probe, în special inculpatul Cojocari a indicat la urmărirea penală, la o intenție de „speriere” a părții vătămate, poziție care ar fi fost comunicată și de martorul XXXXXXXX, Mihail, iar loviturile părții vătămate ar fi fost cauzate în urma alunecării, versiunea respectivă fiind contrară modalității, mijloacelor, locului și timpului de comitere, fiind demonstrată tentativa evidentă de

omucidere,

Astfel, instanța de apel a conchis că Vadim Cucer a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului *au fost corect calificate de către instanța de fond* în baza art. art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, coparticipație la tentativa de omor premeditat la comandă, comis din interes material de către mai multe persoane asupra cet. Xxxxx Xxx, *cu rol de instigator*.

Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, aplicând inculpaților o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, gravității infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

12. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel avocatul Bîrcă Ludmila în numele lui Boicu Oleg, avocații Belousov Andrei și Mîrzîncu Aurelia în numele lui Cucer Vadim, avocatul Condurari Andrian în numele lui Cojocari Anatolii și inculpații Boicu Oleg și Cucer Vadim, o contestă cu recursuri ordinare.

12.1. Avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Boicu Oleg invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Boicu Oleg să fie achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei și fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului, recurenta indică următoarele argumente:

- soluția instanței se bazează doar pe declarațiile părții vătămate care inițial a menționat că persoana care a agresat-o purta mască pe față iar la confruntare aceasta a indicat că anume Cojocari Anatolie este persoana care a înjunghiat-o, or nu poate fi recunoscută o persoană care purta mască, după ochi sau buze. Mai mult ca atât, în privința inculpatului Cojocari Anatolii nu s-a petrecut acțiunea procesuală de prezentare spre recunoaștere din motiv că agresorul purta mască în timpul atacului;

- nu s-a confirmat motivul atacului asupra părții vătămate, nefiind prezentate careva probe directe, convorbiri telefonice între cei trei condamnați sau probe scrise din care să rezulte că motivul ar fi fost moștenirea fraților Cucer, rămasă după decesul părinților acestora;

- martorii audiați nu l-au recunoscut pe Cojocari Anatolii, ca fiind persoana care a agresat-o pe partea vătămată și nici măcar nu au putut indica că ar semăna cu agresorul. Nu au fost găsite careva urme de ale lui Cojocari Anatolii pe haine sau pe arma cu care a fost înjunghiată partea vătămată;

- cu referire la declarațiile părții vătămate precum că l-ar fi văzut pe Cojocari

A. făcându-i poze, a indicat că la momentul când pozele au fost făcute, inculpatul se afla în detenție în Penitenciarul nr. 13, fiind învinuit de săvârșirea unei alte infracțiuni;

- declarațiile martorului XXXXXXXX XXXXX urmau a fi apreciate critic, acesta fiind de fapt persoana ce a închiriat automobilul care se presupune că ar fi fost văzut în preajma locului infracțiunii și căruia i-ar fi schimbat numerele, însă el a fost scos de sub urmărire penală și recunoscut în calitate de martor, după care a dispărut, iar imposibilitatea asigurării prezenței acestuia de către acuzare nu a fost confirmată, la fel nefiind confirmată nici legătura dintre cei 3 inculpați;

- la baza sentinței de condamnare nu puteau fi puse interceptările telefonice dintre inculpatul Cojocari Anatolii și concubina sa XXXXXXXX XXXXXX, care s-a folosit de dreptul de a nu face declarații;

- la insistența apărării de a asigura prezența unicului martor care face declarații contrare declarațiilor celorlalți martori, atât instanța de judecată, cât și acuzatorul de stat nu a asigurat prezența acestuia și nici nu a motivat imposibilitatea prezentării martorului în cadrul ședinței de judecată, deoarece la materialele cauzei penale, nu există nici o confirmare despre imposibilitatea prezentării martorului XXXXXXXX XXXXX în ședința de judecată;

- inculpatul Boicu Oleg a insistat să fie prezent la ședința de judecată, iar instanța de apel era obligată să ofere inculpatului dreptul la participarea acestuia la dezbaterile judiciare și ultimul cuvânt, fapt prin care inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil;

- partea vătămată XXXXX XXX, nu a făcut nici o referire la Boicu Oleg, iar martorii XXXXX XXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX, XXXX XXXXX, XXXXX XXXXXXXX, XXXX XXXXXXXX și XXXX XXXXX au susținut că nu-l cunosc pe Boicu O., astfel, aceste declarații nu pot fi apreciate de către instanță drept fapte ce confirmă vinovăția inculpatului Boicu Oleg.

- martorul XXXXXXXX XXXXXXXX, a explicat instanței că declarațiile date la urmărirea penală au fost făcute fiind în stare de ebrietate alcoolică, acestea fiind înscrise de ofițerul de urmărire penală și nu au fost citite de acesta, considerent din care instanța de judecată urma să le dea o apreciere critică;

- declarațiile martorului XXXXXXXX XXXXX depuse în cadrul urmăririi penale nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare, nefiind întrunite condițiile prevăzute de art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, cu atât mai mult că acestea nu sunt confirmate de alte mijloace de probă;

- acuzațiile aduse inculpatului, se bazează în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate, nefiind confirmate prin alte probe veridice și concludente;

- prima instanță și instanța de apel, contrar prevederilor art. 101 Cod procedură penală, nu a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv

circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, care demonstrează nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, și anume: declarațiile părții vătămate și reprezentantului ei legal date în prima instanță, a martorilor;

- instanțele de judecată au decis asupra vinovăției inculpatului în lipsa unui suport probatoriu care ar exclude orice dubiu în acest sens, și ar fi în stare să stabilească vinovăția lui în baza unor circumstanțe obiective. Concluzia instanțelor de judecată asupra vinovăției inculpatului în mare parte sunt sprijinite pe interpretarea sub aspect acuzator a semnificației unor circumstanțe și declarații, fără a fi confirmate prin probele cercetate și fără a oferi o explicație logică întemeiată pe aceste probe, la baza învinuirii fiind puse presupuneri contrar prevederilor art. 8 Cod de procedură penală;

- în cadrul procesului de judecată nu s-a stabilit cu certitudine săvârșirea infracțiunii menționate de către Boicu Oleg, condamnarea acestuia fiind bazată pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor și a legăturii între ele.

12.2. Avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Cucer Vadim, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul invocă faptul că instanța de fond, la judecarea cauzei a depășit limitele învinuirii în privința inculpatului Cucer Vadim, așa cum potrivit rechizitoriului acesta a fost învinuit că „în perioada lunii decembrie 2012 - ianuarie 2013, aflându-se pe teritoriul sect. Botanica, mun. Chișinău și având drept scop lichidarea fizică a cet. Xxxxx Xxx, care este soția fratelui său, Xxxxx Xxx, ca ulterior să acapareze moștenirea rămasă de la părinții decedați, iar victima constituia un impediment la realizarea scopului său, a comandat organizarea omorului persoanei date, și anume, l-a căutat pe cet. Boicu Oleg, pentru a racola împreună o persoană care să execute omorul. Fiind ales ca executor pe cet. Cojocari Anatolii și după ce a acceptat să execute omorul, i-a furnizat informații despre victimă, locul aflării ei și modul de săvârșire...”, însă la constatarea faptei, instanța de fond a constatat și descris fapta criminală cu alte circumstanțe, decât cele menționate în rechizitoriu, și anume: „în perioada lunii decembrie 2012 - ianuarie 2013, Cucer Vadim, fiind în relații ostile cu cumnata sa, Xxxxx Xxx, datorită faptului că aceasta, îi provoacă impedimente în relațiile și litigiile avute cu fratele său Xxxxx Xxx pe marginea partajării averii moștenite după decesul părinților săi și știind cu certitudine că ultimul este mereu susținut în acțiunile sale de către Xxxxx Xxx, a hotărât să organizeze omorul cet. Xxxxx Xxx

pentru a o lichida ca obstacol în calea sa de obținere a veniturilor din averea comună a fraților pe care o folosea de unul singur.

Pentru atingerea scopului propus, inculpatul Cucer Vadim, folosind mijloacele bănești obținute din arendarea imobilelor de care dispunea, i-a determinat la comiterea infracțiunii pe inculpații Cojocari Anatolii și Boicu Oleg, persoane neangajate în câmpul muncii care manifestau interes în obținerea de resurse financiare din activitate infracțională, propunând pentru omorul cet. Xxxxx Xxx o recompensă bănească.

Astfel, inculpatul Cucer Vadim, cunoscându-l pe inculpatul Boicu Oleg, ca persoană cu antecedente penale și știindu-l ca client al casei de amanet pe care o deținea în administrare, l-a determinat mai întâi pe acesta să participe la comiterea infracțiunii, determinându-l să mai racoleze câteva persoane care ar putea executa latura faptică a omorului.

Găsindu-l ca executor al omorului pe Cojocari Anatolii, care în schimbul unei remunerații bănești a acceptat să execute omorul, Cucer Vadim le-a furnizat informații despre victimă, locul de aflare a ei precum și modalitatea de comitere a infracțiunii”;

Ulterior, instanța de fond ar fi reținut că „situația expusă în rechizitoriu s-a confirmat pe deplin...”, însă în continuare, în mod divergent a indicat că „instanța apreciază ca fiind greșită calificarea faptelor...”, „...se atestă rolul de instigator a inculpatului Cucer Vadim...”, deși ultimul a fost învinuit în baza art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, dar până la urmă instanța a concluzionat că inculpatul Cucer Vadim urmează să fie condamnat în baza art. 42 alin. (4), 27,145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal.

Mai invocă recurentul că prima instanță nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, mai ales cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, nemotivând în hotărâre care din probele administrate sunt admisibile și care nu, dar și motivele de ce a respins probele apărării, pronunțându-se evaziv și neclar asupra tuturor argumentelor apărării, astfel că soluția instanței nu conține o analiză întemeiată prin coroborare cu circumstanțele invocate de apărare și inculpat.

În continuare, recurentul expune că instanța de apel a încălcat aceste prevederi legale, dat fiind că a repetat erorile de drept comise de instanța de fond și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Astfel, instanța de apel urma să constate că prima instanță a depășit limitele învinuirii, a motivat soluția în mod divergent și nu s-a pronunțat asupra argumentelor apărării și inculpatului.

Opinează recurentul că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată, neconsemnate în procesul-verbal, și anume: declarațiile părții vătămate XXXXX Xxx, declarațiile martorilor XXXXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXXXX XXXXXX, XXXX XXXXXX, XXXX XXXXXXX și XXXXXX XXXX, ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive (f.d. 46 vol. I), ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive (f.d. 87 vol. I), ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive (f.d. 89 vol. I), ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive (f.d.115 vol. I), ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.01.2013 (f.d. 200 vol. I), corp delict - copia xerox a pașaportului pe numele cet. Boicu Oleg (f.d. 203 vol. I), procesul-verbal de examinare a documentului din 27.05.2013 (f.d. 204 vol. I), ordonanța de recunoaștere și anexare a documentului din 27.05.2013 (f.d. 205 vol. I), ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.01.2013 (f.d. 207 vol. I), procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.01.2013 și planșa fotografică (f.d. 209 vol. I), interceptările telefonice între inculpatul Cojocari Anatolie și XXXXXXXX XXXXXX (f.d. 19 vol. II), plicul cu CD pe care sunt înregistrate interceptările telefonice (f.d. 20 vol. II), descifrările telefonice ridicate de la SA „Orange” și SA „Moldcell” (f.d. 21-38 vol. II), procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.06.2013 (f.d. 39 vol. II), ordonanța de recunoaștere și anexare a documentului din 06.06.2013 (f.d. 40 vol. III), procesul-verbal de percheziție din 29.01.2013 (f.d. 77 vol. II), procesul-verbal de examinare a obiectului și planșa ilustrativă (f.d. 78 vol. II), ordonanța de anexare și recunoaștere ca corp delict din 27.05.2013 (f.d. 80 vol. II), procesul-verbal de percheziție corporală din 30.01.2013 (f.d. 228 vol. III), corp delict -biletul de amanet cu seria XX XXXXXX (f.d. 229 vol. III), procesul-verbal de examinare a documentului - biletul de amanet cu seria XXXXXXXX (f.d. 231 vol. III), ordonanța de recunoaștere și anexare ca corp delict - biletul de amanet cu seria XXXXXXXX (f.d.232 vol. III), procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.05.2013 (f.d. 234 vol. III), ordonanța de recunoaștere și anexare ca corp delict (f.d. 236 vol. III), raportul de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie nr. 266a din 23.04.2013 (f.d. 277 vol. III), procesul-verbal de percheziție corporală din 05.02.2013 (f.d. 293 vol. III), procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.05.2013 (f.d. 294 vol. III), ordonanța de recunoaștere și anexare ca corp delict (f.d. 296 vol. III), raportul de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie nr. 267a din 23.04.2013, procesul-verbal de confruntare între învinuitul Cojocari Anatolie și XXXXX Xxx din 24.04.2013 (f.d. 78 vol. IV), CD-ul cu înregistrarea video a reconstituirii faptei din 23.05.2013 (f.d. 86 vol. IV).

Recurentul mai menționează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și în special asupra argumentului

din apelul inculpatului că nu a existat nici un motiv pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, formulând răspunsuri neargumentate și concluzii evazive.

12.3. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Cucer Vadim, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Cucer Vadim să fie achitat pe motiv că în acțiunile lui nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului, recurenta invocă următoarele argumente:

- martorul acuzării XXXXXXX XXXXX a dat declarații incriminatoare în privința inculpatului Cucer Vadim, deoarece acesta, fiind întâi audiat ca bănuț prin metode neclare și ilegale, i-a fost schimbată calitatea procesuală în martor, astfel dând declarații convenabile organului de urmărire penală, astfel declarațiile acestui martor nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare, nefiind veridice, or, acesta fiind audiat de cîteva ori a invocat versiuni diferite;

- organul de urmărire penală nu a verificat declarațiile și nu a ridicat înregistrările video de la lombardul situat pe adresa bd. XXXXX xx/x, lombardul fiind dotat cu camere video;

- cauza penală respectivă a fost fabricată deoarece toate probele administrate de organul de urmărire penală au fost efectuate cu grave încălcări procesuale, iar inculpatul nu este decît o victimă a deducției eronate a organului de urmărire penală, acuzații eronate a fratelui său XXXXX XXXX și cumnatei XXXXX XXX;

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXX, sunt în contradicție cu probele administrate, nu coroborează cu alte mijloace de probă, iar ultima versiune înaintată de martorul XXXXXXX XXXXX constituie o versiune impusă de organul de urmărire penală pentru a susține versiunea părții vătămate, iar drept răsplată pentru aceste declarații, XXXXXXX XXXXX a fost scos de sub urmărire penală și i s-a schimbat calitatea procesuală în martor;

- instanțele de fond au pus la baza hotărârilor de condamnare a inculpatului numai declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării, care sunt false și nu a dat aprecierea cuvenită probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în instanța de fond.

12.4. Avocatul Condurari Andrian în numele inculpatului Cojocari Anatolii, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Cojocari Anatolii să fie achitat.

În motivarea recursului, recurentul invocă următoarele argumente:

- la adoptarea deciziei instanța de judecată nu a făcut o analiză detaliată și obiectivă a tuturor probelor pe cazul dat, dar s-a limitat la descrierea superficială și unilaterală a unor circumstanțe, bazându-și soluția de condamnare pe presupuneri și concluzii nefondate ce contravin materialelor dosarului;

- atât instanța de fond cât și cea de apel au pus la baza soluției lor, declarațiile martorului XXXXXXX XXXXX, care a fost audiat doar la faza urmăririi penale, nefiind audiat în instanța de fond și nici în ședința instanței de apel, cu toate că participanții la proces au formulat cerere de audiere a martorului XXXXXXX XXXXX, însă aceasta a fost respinsă de către instanța de judecată;

- nu au fost înlăturate divergențele între depozițiile martorilor și nu a fost verificată versiunea inculpatului;

- partea vătămată XXXXX XXX, fiind audiată la urmărirea penală a indicat direct asupra inculpatului Cojocari Anatoliei ca fiind atacatorul, însă acest fapt trezește dubii referitor efectuarea urmăririi penale, or însăși partea vătămată a menționat la audierea inițială că atacatorul purta masca și era imposibil de recunoscut. Cu toate acestea ea insista la confruntare cât și în ședința instanței de apel că anume Cojocari Anatoliei este persoana care a înjunghiat-o. Aceste declarații ale părții vătămate urmau a fi apreciate critic de către instanțele inferioare pe motiv că nimeni nu poate recunoaște o altă persoană printr-o mască de după care nu se vede în totalitate fața agresorului și nu e posibil de recunoscut o persoană doar după ochi sau buze sau răsuflare așa cum a indicat partea vătămată;

- instanțele inferioare nu au dat o apreciere corectă argumentelor apărării, prin prisma circumstanțelor cauzei și anume, că din spusele părții vătămate, motivul atacului a fost moștenirea disputată de frații Cucer, unul din ei fiind soțul părții vătămate. Probe directe, precum convorbiri telefonice între cei trei condamnați sau probe scrise nu au fost prezentate în instanța de judecată; nici unul din martorii audiați în instanța de judecată nu l-au recunoscut pe Cojocari Anatoliei ca fiind persoana care a agresat-o pe partea vătămată și nici măcar nu au putut indica către acesta ar semăna cu agresorul; nu au fost găsite careva urme pe haine sau pe arma cu care a fost înjunghiată partea vătămată de ale lui Cojocari Anatoliei; nu au fost eliminate divergențele dintre declarațiile părții vătămate precum că, l-ar fi văzut pe Cojocari Anatoliei făcându-i poze și argumentul apărării că atunci când au fost făcute pozele, Cojocari Anatolie se afla în detenție în Penitenciarul nr. 13; declarațiile martorului XXXXXXX XXXXX urmează a fi apreciate critic, deoarece el este persoana care a închiriat automobilul cu care se presupune că ar fi fost văzut în preajma locului atacului și căruia i s-ar fi schimbat numerele, mai mult, acesta este consumator de substanțe narcotice și de mai multe ori a declarat că se afla sub acțiunea acestora și nu ține minte ce s-a întâmplat.; nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, interceptările telefonice între inculpatul Cojocari Anatoliei și

XXXXXXXX XXXXXX, aceștia fiind concubini; lombardul care este situat pe bd. XXXXX xx/x este dotat cu camera de supraveghere video, care păstrează înregistrările mai mult de o luna, însă organele de drept nu au luat în considerație și nu au prezentat instanței de judecată probele care îl îndreptățesc pe inculpat;

- organul de urmărire penală și instanța de judecată eronat au calificat componența de infracțiune victima căreia a fost XXXXX Xxx, nefiind întrunite elementele constitutive ale acesteia;

- Din conținutul materialelor dosarului penal, depozițiile atât a martorilor cât și a părții vătămate care sunt contradictorii, nu este clar ce faptă infracțională a săvârșit cet. Cojocari Anatolie și în general dacă a săvârșit vreo faptă infracțională;

- instanțele inferioare au admis și eroarea gravă de fapt prin stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, și prin denaturarea conținutului probelor;

- menținând sentința de condamnare instanța de apel nu s-a expus referitor la reducerea pedepsei potrivit alin. (5) art. 385 Cod de procedură penală, așa cum în ședința instanței de apel apărarea a prezentat comunicarea din cadrul Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău privind perioada și condițiile de detenție ale lui Cojocari .Anatolie precum și raportul Consiliului pentru prevenirea Torturii (Cppt) și Mecanismului național de prevenire a torturii privind vizita preventivă efectuată la Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău din data de 22.02.2018. astfel, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra reducerii sau refuzului de a reduce pedeapsa lui Cojocari Anatolie, ceea ce constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil și-1 privează pe Cojocari Anatolie de dreptul la reducerea pedepsei prevăzut la alin (5) art. 385 Cod de procedură penală.

12.5. Inculpatul Boicu Oleg, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

În motivarea recursului, recurentul menționează că instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs la examinarea apelurilor, repetând aceleași erori prin refuzul de a audia martorii în ședința de judecată și punerea la baza sentinței a declarațiilor martorilor date la urmărirea penală și în instanța de judecată.

12.6. Inculpatul Cucer Vadim, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

În motivarea recursului, recurentul invocă:

- instanța de apel nu a înlăturat neclaritățile privind apartenența căciulii, nu a verificat dacă pe corpul părții vătămate sunt rănilor menționate, nu a vizionat înregistrările video din lombardul din bd. XXXXX xx/x și nu a dat apreciere la f.d.

87-89, 92 vol. IV, potrivit căreia în ziua respectivă persoana indicată de martorul XXXXXXX XXXXX nu se afla la serviciu;

- nu a verificat instanța de apel versiunea inculpaților Cojocari Anatolii și Boicu Oleg, care aveau alibi pentru ziua de 15.01.2013 și în ședința instanței de fond au declarat că nici nu îl cunosc pe Cucer Vadim;

- instanța de apel nu a reacționat la solicitările sale de a fi citați avocații cu care avea încheiat contract și nici nu a ținut cont de faptul că a refuzat serviciile avocatului din oficiu Mîrzîncu Aurelia cu care nici măcar nu a discutat referitor la poziția de apărare.

13. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul, a depus referință privitor la opinia asupra recursurilor declarate, pledând pentru respingerea lor ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temei legal.

14. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul Penal lărgit conchide că acestea urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel, din următoarele considerente.

Pornind de la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate la această etapă a procedurilor.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia. Prin alte cuvinte, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel și să dispună casarea integrală a acesteia, atunci când se constată admiterea unor erori de drept, care au dus, în consecință, la afectarea echității procedurii desfășurate în privința persoanei deferite judecății.

În virtutea efectului devolutiv al apelului, prevederile art. 414 din Codul de procedură penală, obligă instanța de control judiciar ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, iar în temeiul celor prevăzute de art. 417 alin. (1) pct.8) din același Cod, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelurilor și

temeiurile, care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea lor, precum și motivele adoptării unei atare soluții.

În aceeași sferă de argumentare, Colegiul relevă că, de regulă, rezultând din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, urmează să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, totodată instanța având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor acumulate în dosar. Respectiv, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

O particularitate aparte în desfășurarea procedurii de judecare în apel o reprezintă situația când, instanța urmează să rejudece cauza în urma casării deciziei sale anterioare de către Curtea Supremă de Justiție, în această situație pe lângă regulile generale de judecare de care se ghidează Curtea de Apel, mai sunt incidente și anumite reguli speciale obligatorii ce guvernează acest proces.

Cauza penală privindu-i pe Cucer Vadim, Boicu Oleg și Cojocari Anatolii a fost deja judecată o dată în procedura recursului ordinar, iar prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017 s-a dispus admiterea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Boicu Oleg, de avocatul Belousov Andrei în numele inculpatului Cucer Vadim Xxxxxx de avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Cojocari Anatolii și de inculpatul Cucer Vadim Xxxxxx cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt cuprinse în art. 436 Cod de procedură penală, unde este stipulat expres că instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la momentul pronunțării recursului.

Mai concret, casarea deciziei instanței de apel a fost condiționată de erorile de drept admise de această instanță la judecarea apelurilor.

Reieșind din partea descriptivă a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, se constată că instanța de apel a primit indicații clare cu privire la omisiunile și erorile admise la judecarea apelurilor, pe care urma în mod evident să le corecteze prin rejudecarea cauzei.

Totuși, analizând partea motivantă a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2019 se poate de conchis cu certitudine că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței atacate, în raport cu motivele invocate de apelanți. Or, după cum s-a specificat expres anterior de către instanța de recurs, la caz, este necesar ca în mod precis și explicit, prin argumente temeinice și suficiente, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării cauzei, cu excluderea contradicțiilor existente în special privind declarațiile martorului XXXXXXXX XXXXX. Mai mult ca atât, fiind „indicat” că instanța de apel urma să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate și prin prisma prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală.

Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil.

Așadar, contrar celor reținute de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța nominalizată la adoptarea soluției nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a corectat erorile comise de prima instanță, nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți și nu a înlăturat erorile comise de prima instanță.

Din conținutul cererilor de recurs declarate de recurenți, se constată că aceștia fac trimitere la erorile de drept stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) din Codul de procedură penală și pledează pentru casarea sentinței și deciziei instanței de apel, dat fiind că prin decizia instanței de apel nu s-a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul părții apărării, că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că în acțiunile inculpaților nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Astfel, se reține că recurenții formulează mai multe critici îndreptate împotriva soluției pronunțate de instanța de apel, în acest sens consemnând că de către instanțele inferioare, la constatarea faptei ca fiind comisă de către inculpați, au fost încălcate prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, totodată fiind încălcat dreptul inculpaților la apărare; că soluția de condamnare a inculpaților se bazează doar pe declarațiile părții vătămate și ale martorului XXXXXXXX XXXXX care nu a fost audiat în cadrul ședințelor de judecată în instanțele de fond și de apel și că instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apeluri, și că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și la apărare al inculpaților.

Deci, recurenții critică hotărârea pronunțată de instanța de apel și sub aspectul că aceasta nu a reparat erorile de drept comise de prima instanță, repetându-le întocmai la rândul său.

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980*). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art. 6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994*), ceea ce la caz nu s-a realizat.

Astfel, Colegiul lărgit reține că instanța de apel, ignorând indicațiile obligatorii ale instanței de recurs a reținut că este „*justificată concluzia instanței de fond precum că ar fi greșită calificarea faptelor inculpaților Cucer Vadim și Boicu Oleg, învinuiți de comiterea infracțiunii consumate prevăzute de art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, și fiind corectă calificarea acțiunilor comise de inculpatul Cojocari Anatolie în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal - tentativă de omor or, conform materialelor cauzei și probelor cercetate, acțiunile lui Cucer Vadim urmează a fi calificare în baza art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, acțiunile lui Boicu Oleg în baza art. 42 alin. (3), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod Penal și acțiunile lui Cojocari Anatolie în baza art. 42 alin. (2), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal*”, concluzie pe care Colegiul lărgit o apreciază ca fiind contrară normelor de drept imperative.

Or, instanța de fond a reținut fapta ca fiind comisă de inculpați și a constatat că „*fiind în relații ostile cu cumnata sa, Xxxxx Xxx datorită faptului că aceasta, îi provoacă impedimente în relațiile și litigiile avute cu fratele său Xxxxx Xxx pe marginea partajării averii moștenite după decesul părinților săi și știind cu certitudine că ultimul este mereu susținut în acțiunile sale de către Xxxxx Xxx, a hotărât să organizeze omorul Xxx Xxx pentru a o lichida ca obstacol în calea sa de obținere a veniturilor din averea comună a fraților pe care o folosea de unul singur.*

Pentru atingerea scopului propus, inculpatul Cucer Vadim, folosind mijloacele bănești obținute din arendarea imobilelor de care dispunea, i-a determinat la comiterea infracțiunii pe inculpatul Cojocari Anatolie și condamnatul Boicu Oleg, persoane neangajate în câmpul muncii care manifestau interes în obținerea de resurse financiare din activitate infracțională, propunând pentru omorul cet. Xxxxx Xxx o recompensă bănească.

Ulterior, instanța de fond a apreciat ca fiind greșită calificarea faptelor

inculpatului Cucer Vadim în baza art. **42 alin. (3)**, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal și corectă calificarea faptelor inculpatului Cojocari Anatoliei în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, concluzionând că inculpatul Cucer Vadim urmează să fie condamnat în baza art. **42 alin. (4)**, 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal iar inculpatul Cojocari Anatoliei urmează să fie condamnat în baza art. **42 alin. (2)**, 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal.

Respectiv, cele descrise denotă că, instanța de fond a constatat în acțiunile inculpatului Cucer Vadim fapte diferite celor incriminate prin actul de învinuire, reținând în privința acestuia și în privința inculpatului Cojocari Anatoliei participația la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, prin atribuirea rolului de instigator inculpatului Cucer Vadim, conform prevederilor art. 42 alin. (4) Cod penal și rolul de autor inculpatului Cojocari Anatoliei, conform prevederilor art. 42 alin. (2) Cod penal, astfel depășind limitele învinuirii înaintate prin rechizitoriu, contrar prevederilor art. 325 Cod de procedură penală și de fapt agravând situația inculpaților.

Or, învinuirea se consideră mai gravă în cazul când se majorează volumul învinuirii, deși nu modifică estimarea juridică a celor săvârșite, sau, o astfel de modificare a învinuirii este posibilă numai când aceasta nu se deosebește în mare măsură de circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv, susținută de procuror în cadrul judecării cauzei, iar modificarea învinuirii nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul lui la apărare.

Prin urmare, Colegiul menționează că, abordarea instanțelor ierarhic inferioare sub acest aspect este una contrară prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, deoarece partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului și motivele pentru modificarea învinuirii în cazul în care s-a efectuat modificarea, or o modificare în acest sens nu a fost solicitată, iar acuzatorul de stat și-a susținut poziția prin învinuire pe tot parcursul judecării cauzei.

Mai mult ca atât, instanțele inferioare nu au pus în discuția părților modificarea învinuirii și nu au informat inculpații Cucer Vadim și Cojocari Anatoliei în mod detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse împotriva lor, precum și dreptul de a dispune de timpul și facilitățile necesare pregătirii apărării lor, încălcând, astfel, și prescripțiile art. 6 §1, §3 lit. a) și b) CEDO - dreptul la un proces echitabil (*Hotărârea CtEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România*).

De rând cu acestea, Colegiul lărgit reține că la constatarea faptelor, ca fiind comise de inculpați, reținând la calificarea faptelor acestora participația conform prevederilor art. 42 Cod penal, și atribuindu-le rolurile de instigator, organizator și autor, instanța a omis să constate, în descriptivul sentinței, faptele criminale,

considerate ca fiind dovedite, pentru fiecare inculpat în parte, nefiind clar ce acțiuni infracționale concrete a întreprins fiecare din ei.

În continuare, Colegiul lărgit reține că instanța de apel a respins solicitarea apărării privind audierea martorului XXXXXXX XXXXX, iar prin încheierea protocolară a motivat că „în Decizia CSJ nu este indicat că urmează acest martor să fie audiat, dar este indicat că au fost puse la bază declarațiile acestuia în cadrul urmăririi penale fără a da citire și a le consemna în procesul-verbal al ședinței de judecată”, ceea ce în accepțiunea instanței de recurs nu corespunde unei motivări suficiente pentru a asigura inculpatului dreptul la un proces echitabil și principiul contradictorialității în procesul penal.

În cauza *Murtazaliyeva v. Rusia [MC]*, 18 decembrie 2018, par. 163-166, Curtea Europeană a stabilit anumite exigențe privind motivarea deciziilor judecătorești în cazul în care instanța decide să respingă cererea acuzatului de a audia un martor, după cum urmează: [...] pe de o parte, admisibilitatea probelor este, în principal, o chestiune reglementată de legislația națională și, ca regulă generală, instanțele interne sunt cele competente să decidă asupra problemei în discuție, iar, pe de altă parte, articolul 6 § 3 lit. d) din Convenție nu impune prezența și audierea oricărui martor al apărării, dar urmărește să asigure egalitatea armelor în această materie. În acest sens, ține în primul rând de competența tribunalelor să examineze cu prudență problemele relevante dacă apărarea înaintează o cerere suficient de motivată pentru a examina un anumit martor. Oricare evaluare de acest fel presupune neapărat luarea în considerare a circumstanțelor particulare ale cazului și motivarea tribunalelor trebuie să fie proporțională, i.e. adecvată din punct de vedere al domeniului de aplicare și al nivelului de detaliere în raport cu argumentele prezentate de partea apărării. Pentru că Convenția nu impune prezența și audierea fiecărui martor al apărării, nu este de așteptat ca tribunalele să ofere un răspuns detaliat la fiecare cerere a apărării, însă trebuie să ofere motive adecvate [...]. În general, relevanța mărturiei și caracterul suficient al motivelor prezentate de partea apărării în circumstanțele cauzei vor determina domeniul de aplicare și nivelul de detaliere al aprecierii tribunalelor cu privire la necesitatea de a asigura prezența și audierea martorilor. Prin urmare, cu cât sunt mai solide și mai grele argumentele avansate de partea apărării, cu atât mai atent trebuie să fie controlul și mai convingătoare trebuie să fie motivarea tribunalelor, dacă refuză cererea părții apărării de a audia un martor”.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a constatat încălcarea dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanțele au respins cererile părții apărării cu privire la audierea unor martori fără a motiva soluția adoptată (*a se vedea cauzele Popov v. Rusia*, 13 iulie 2006, §§ 35 și 187-188; *Vidal v. Belgia*, 22 aprilie 1992, § 34; *Polyakov v. Rusia*, 29 ianuarie 2009, § 36), cu o motivare insuficientă a

soluției (a se vedea *Topić v. Croația*, 10 octombrie 2013, § 47, în care tribunalul a respins cererea pentru că toate faptele relevante au fost stabilite în mod suficient) sau pentru că eventuala audiere a martorilor solicitați de partea apărării nu ar avea niciun efect asupra rezultatului procedurii (a se vedea *Kuveydar v. Turcia*, 19 decembrie 2017, §§ 44-45).

În acest context, urmează a fi reținute și raționamentele Curții Constituționale care prin decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. 129 G/2019, din 25.11.2019, pct. 20, a indicat că lipsa unui remediu procesual de reparare a erorii în cazul emiterii unei încheieri de refuz de audiere a unui martor al apărării ar putea afecta, reieșind din circumstanțele cauzei concrete, echitatea procesului.

Astfel, instanța de apel la examinarea cererii apărării și în special a inculpatului Boicu Oleg și a apărătorului acestuia privind audierea martorului XXXXXXX XXXXX, urma să țină cont că inculpatul Boicu Oleg nu a participat în cadrul urmăririi penale la acțiunea procesuală de audiere a martorului conform prevederilor art. 109 alin. (3) Cod de procedură penală, la fel, urma să țină cont de faptul că nu a fost efectuată confruntarea inculpatului Boicu Oleg cu martorul respectiv, că martorul XXXXXXX XXXXX nu a fost audiat nici în prima instanță, iar întru respectarea dreptului inculpatului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 3 lit. d) din Convenție, care consacră, în special, principiul conform căruia, până la stabilirea vinovăției, toate probele acuzării trebuie să fie prezentate în principiu în fața acuzatului în ședință publică, în vederea unei dezbateri contradictorii. Acest principiu nu se aplică fără excepții, acestea putând fi acceptate doar sub rezerva dreptului la apărare; ca regulă generală, acestea impun să *i se ofere acuzatului o posibilitate adecvată și suficientă de a contesta mărturiile în acuzare și de a-i interoga pe autorii acestora, la momentul audierii acestora sau ulterior (Luca împotriva Italiei, nr. 33.354/96, pct. 39, CEDO 2001-II, și Solakov împotriva Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, nr. 47.023/99, pct. 57, CEDO 2001-X)*.

Aplicând raționamentele date în speța din cauză, instanța de recurs reține că instanța de apel urma să examineze cererea apărării privind audierea martorului XXXXXXX XXXXX prin prisma criteriilor citate *supra și să epuizeze la rândul său toate căile posibile pentru asigurarea participării martorului la cercetarea judecătorească*, condiții nerealizate de instanța de apel.

În același context, se reține că instanța de apel a menționat la general faptul că probele respective confirmă vinovăția inculpatului Cucer Vadim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal, a inculpatului Boicu Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal și a inculpatului Cojocari Anatolii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), i), p) Cod penal fără să aprecieze fiecare probă în parte și să-și expună punctul său de

vedere asupra fiecăreia și asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și nu a înlăturat toate dubiile și contradicțiile din declarațiile martorului Xxxxxxx Xxxxx, nu s-a clarificat cu referire la apartenența aparatului de fotografiat cu care au fost făcute pozele părții vătămate și autorul pozelor respective, și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelurile declarate de apărare. Or, expunerea evazivă și lipsită de motivare a instanței de apel asupra motivelor invocate de apărare, nu este suficientă pentru o decizie de condamnare, care trebuie să fie motivată atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare și cu respectarea principiului contradictorialității în procesul penal, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

O altă eroare, în viziunea Colegiului lărgit este și ignorarea prevederilor art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, care indică că, judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului. Judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul în care acesta aflându-se în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui sau de administrația locului de detenție a acestuia și art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, care statuează că în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, legea procesuală în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească, prevedea la art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală că judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și *refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui*.

Însă, contrar prevederilor legale menționate *supra*, instanța de fond în ședința de judecată din 08 octombrie 2014, a reținut că *inculpații prin mai multe cereri au refuzat să se prezinte în ședințele de judecată anterioare cât și în ședința de judecată din 08 octombrie 2014, cererile lor fiind confirmate prin procesele verbale de refuz de deplasare, punând în vederea avocaților inculpaților confirmarea refuzului de a se prezenta la ședințele de judecată, fără a ține cont de faptul că avocații nu au confirmat refuzul inculpaților de a participa la judecarea cauzei, ba mai mult, au indicat că au discutat cu inculpații și aceștia au menționat că doresc să participe la judecarea cauzei, a constatat că sunt respectate prevederile art. 321 alin. (2) Cod de procedură penală, și se atestă refuzul lor la participare fiindu-le garantate toate drepturile prevăzute de art. 6 pct. 2 CEDO (f.d. 19, 19*

verso, vol. XI).

Instanța de apel, fără a lua în calcul eroarea comisă de prima instanță și indicată în apelul avocatului Mariș Marcela în numele inculpatului Boicu Oleg, la rejudecarea cauzei în apel, la fel a examinat cauza în lipsa inculpaților și în lipsa refuzului lor confirmat de apărător sau de administrația locului de detenție a acestora, ignorând dorința acestora de a participa la examinarea cauzei înscrisă în cererile de refuz al acestora de a se prezenta la anumite ședințe de judecată.

Or, din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din 12 februarie 2019, inculpatul Cucer Vadim, fiind prezent în ședința de judecată a indicat că nu este de acord ca avocatul Mîrzîncu Aurelia să îi apere interesele, așa cum aceasta nici măcar nu a venit la el să discute poziția de apărare. A mai indicat că dispune de resurse financiare ca să-și angajeze un avocat pe contract și că el are 4 avocați: Ionaș Gheorghe, Carauș Cristina, Babără Marian și Moloman Xxxxxu cu care a încheiat contract și solicită ca aceștia să fie citați, astfel, ședința de judecată fiind amânată pentru data de 21 martie 2019, anume pentru a fi asigurat dreptul la apărare a inculpatului Cucer Vadim (f.d. 22, 22 verso, vol. XVI).

La 21 martie 2019, inculpatul Cucer Vadim a refuzat să fie escortat la ședința de judecată, depunând cerere în acest sens, prin care a solicitat ca ședința din 21 martie 2019 să se petreacă în lipsa lui, *dar cu participarea avocaților lui Ionaș Gheorghe, Carauș Cristina, Babără Marian și Moloman Xxxxxu* (f.d. 49, vol. XVI), inculpatul Boicu Oleg, a depus cerere prin care a indicat că „*refuză să se prezinte la ședința de astăzi din motive personale*” (f.d. 45, vol. XVI) și inculpatul Cojocari Anatolii, la fel a depus cerere prin care a refuzat să fie escortat la ședința de judecată din 21 martie 2019, pe motiv că a refuzat și Cucer Vadim, *însă a solicitat să nu fie examinată cauza în lipsa sa* (f.d. 47, vol. XVI).

Însă, instanța de apel, fără a ține cont de motivul amânării ședinței de judecată din 12 februarie 2019 și de cererile inculpaților, fără a dispune citarea avocaților inculpatului Cucer Vadim - Ionaș Gheorghe, Carauș Cristina, Babără Marian și Moloman Xxxxxu și fără a ține cont de faptul că inculpatul Cucer Vadim în ședința din 12 februarie 2019 s-a refuzat de serviciile avocatului din oficiu – Mîrzîncu Aurelia, fără a avea confirmarea avocaților privind refuzul inculpaților de a participa la examinarea cauzei, la ședința din 21 martie 2019, a dispus ca fiind „*posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpaților, care au refuzat să fie escortați în ședința de judecată*” (f.d. 78, vol. XVI)

Respectiv, ședința de judecată s-a petrecut în lipsa inculpaților și a avocaților inculpatului Cucer Vadim, care nu au fost citați, cu participarea avocatului din oficiu Mîrzîncu Aurelia, de serviciile căruia inculpatul Cucer Vadim s-a refuzat în ședința de judecată din 12 februarie 2019 și care potrivit materialelor cauzei penale nu a avut nici o întrevvedere cu inculpatul Cucer Vadim, astfel, încălcându-se

dreptul inculpaților la un proces echitabil și a dreptului la apărare.

Cele relatate denotă faptul că, judecarea cauzei, a avut loc în lipsa inculpaților și a avocaților inculpatului Cucer Vadim - Ionaș Gheorghe, Carauș Cristina, Babără Marian și Moloman Xxxxxu, eroare prevăzută în pct. 4) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului în cazul în care judecarea cauzei a avut loc fără participarea inculpatului, precum și a apărătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii.

În consecință, instanța de recurs reține că la examinarea cauzei, instanța de apel a admis numeroase încălcări de procedură ce pun la îndoială echitatea procesului penal și respectarea drepturilor procesuale ale inculpatului și apărării.

Subsidiar celor menționate, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, menținând sentința de condamnare în privința inculpaților, la calcularea termenului executării pedepsei în privința inculpaților, nu a dat apreciere Raportului Consiliului pentru Prevenirea Torturii (CpPT) și Mecanismului Național de Prevenire a Torturii (MNPT) din 22 februarie 2018, privind vizita preventivă efectuată la Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău, la data de 04 ianuarie 2018 și informației eliberată de Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău privind perioada și condițiile de detenție ale lui Cojocari Anatolii, prin prisma prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

Cât ține de argumentul recurentului avocatul Belousov Andrei *vis-à-vis* de neconsemnarea unor probe în procesul verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, Colegiul lărgit în urma verificării, îl apreciază ca fiind declarativ, or, acesta nu și-a găsit confirmarea.

În concluzie, Colegiul penal lărgit ține să consemneze că găsește întemeiate criticele titularilor dreptului de recurs în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel și consideră relevant de a puncta că, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*).

În esență, toate acestea au conturat convingerea fermă a instanței de recurs că instanța de apel, rejudecând cauza, a admis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit statuează că, erorile comise nu pot fi corectate și înlăturate în instanța de recurs, urmând a admite recursurile declarate, cu casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, iar la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze învinuirea înaintată inculpaților în limitele învinuirii, probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să dea răspuns la toate motivele invocate în apelurile declarate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

15. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Bîrcă Ludmila în numele lui Boicu Oleg, avocații Belousov Andrei și Mîrzîncu Aurelia în numele lui Cucer Vadim, avocatul Condurari Andrian în numele lui Cojocari Anatolii și inculpații Boicu Oleg și Cucer Vadim, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2019, în cauza penală privindu-i pe Cucer Vadim Xxxxxx Boicu Oleg Xxxxxx și Cojocari Anatolii Xxxxx, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 18 februarie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Burduh Victor

Judecător

Bejenaru Iurie